

fra 97 til 82. Vi have set Nationalbankaktier ligeledes i et kortere Tidrum syntet meget betryggeligt i Kurs. En saadan absolut Betryggelse vil ikke kunne opnaas overfor noget som helst Papir, og jeg tror derfor, at man gjør rettest i at give Bestyrelserne her noget friere Hænder og et noget større Valg af Papirer, hvori de kunne anbringe Sparekassens Midler, og jeg vil altsaa anbefale at gaa noget videre paa dette Punkt. Derimod kunde jeg ønske, at der var tilføjet en Bestemmelse, ikke blot om Ublaen i faste Eiendomme, men ogsaa om Ublaen mod haandsaaet Pant. Jeg anser saadanne Ublaen mod haandsaaet Pant for at være en særdeles hensigtsmæssig Anbringelse netop for Sparekasserne. Jeg tror, at netop derved undgaas en stor Del af den Risiko, som let løbes ved umiddelbar Anbringelse af Midlerne i saadanne Aktieforetager, men at man derimod vil med langt større Sikkerhed kunne lade nogle af disse Midler tilflyde saadanne i sig selv heldige Foretagender, naar det sker saa at sige paa anden Haand, paa en Andens Risiko. Naar det nemlig iagttages, at Hovedsagen er den paagjældende Laantagers egen personlige Kredit, og at man altsaa benytter dette Haandpant som Supplering hertil, maa det sikkert siges at være en særdeles heldig Anbringelsesmaade; men en Betingelse herfor er det da, at der iagttages visse Regler med Hensyn til det Omfang, hvori saadanne Laan kunne gives; jeg kunde derfor ønske det fastsat, i hvilket Omfang der kan gives Ublaen mod haandsaaet Pant i saadanne Værdipapirer, som noteres paa Kjøbenhavns Børs. Jeg tror, at, naar man til Exempel havde en Bestemmelse om, at der ikke maatte udlaanes mere end 60 pCt. af Papirernes Kurs i Diebliffet, og at, naar denne Kurs sank saaledes, at Laanet kom til at udgjøre f. Ex. 70 pCt. deraf, da skulde der finde et saadant Afdrag Sted paa Laanet inden en vis Tid, at dette Forhold gjenoprettedes, vilde den praktiske Følge heraf da vistnok være den, at Laanene i det Hele taget bleve givne til noget ringere Beløb, i noget ringere Omfang end det tilladte, og i saa Tilfælde tror jeg ikke, at der vil være stor Risiko ved at tillade saadanne Ublaen mod haandsaaet Pant i alle disse Værdipapirer, der ere optagne til daglig Notering paa Kjøbenhavns Børs. Thi, saavidt mig bekendt, er der ikke noget af disse Papirer, der, naar disse Regler vare blevne fulgte, vilde have frembudt nogen Risiko for Tab i den Periode, som vi ere gaaede igennem, hvor dog flere af disse Papirer ere sunkne saa stærkt i Værdi. Naar det endvidere i samme Bestemmelse siges, at „Sparekassernes“ Aktiver maa ikke behæftes i andre Diemed end Optagelsen af midlertidige Laan til Opfyldelse af Kassens Forpligtelser, navnlig ikke til Udvidelse af dens „Laanvirkomhed“, tror jeg det vil blive overmaade vanstelig at over-

holde denne Bestemmelse, og at det er en af de Bestemmelser, som uden stor Vansteligighed kunne omgaaes. Jeg kommer endelig til Hovedpunktet, Bestemmelsen om Indskudsrenten. Jeg er paa dette Punkt ikke enig med Lovforslaget, og jeg har allerede tidligere udtalt mig i lignende Retning. Jeg tror ikke, at Hovedvægten ligger paa en saadan Fastslaen af en bestemt Indlaansrente, men snarere derpaa, at man fastslaar et vist bestemt Forhold mellem Indlaans- og Udlaansrente, thi det er det, som i Virkeligheden skal give den fornødne Betryggelse. Se vi paa den Fortegnelse, der foreligger fra statistisk Bureau over Sparekassernes Status i 1877, ville vi finde, at 306 af de 418 Sparekasser give en Indlaansrente af 4 pCt. Deraf følger paa den ene Side, at denne Lov jo ikke vil faae nogen Betydning paa dette Punkt for alle disse Sparekasser eller det ringere Antal, som har en lavere Rente, men paa den anden Side synes det ogsaa at være ret naturligt, netop naar man seer paa dette Tal, at det har stor Betænelighed i fastslaen en lavere Rente end 4 pCt., fordi dette vil gribe ind i $\frac{3}{4}$ af de bestaaende Sparekassers Forhold. Det forekommer mig imidlertid, at denne Bestemmelse om 4 pCt. Rente mere er dikteret af dette sidste Hensyn end af, hvad Forholdets Natur egentlig tilfiger, og det forekommer mig, at det, der vil blive vundet ved Vedtagelsen af denne Bestemmelse, ikke er saa overmaade meget, naar Hensyn tages til, at det er et forholdsvis ringere Antal af Sparekasser, der give en Indlaansrente af over 4 pCt. Der er ogsaa andetsteds med Hensyn blevet peget paa, at, hvad det væsentligt her kommer an paa, er de Bestemmelser, som isørigt findes med Hensyn til Indlaanene. Derfor det er Indlaan, ved hvilke der er forbeholdt en længere Opfigelse, saa kan der jo gives en højere Rente end ved Indlaan, som fordres udbetalte strax paa Ansørdning. Det er jo Noget, som Bankerne iagttage, der have en forskjellig Indlaansrente efter den forskjelligte Opfigelsestid, hvormed de paagjældende Beløb indsettes. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigere, om der var taget noget Hensyn hertil ved Bestemmelserne i dette Lovforslag, og jeg for mit Vedkommende finder ikke nogen fuld Betryggelse i den Bestemmelse, at Renten af Indskud ikke maa overstige 4 pCt. om Aaret. Det kan maaffe i Diebliffet være en betryggende Bestemmelse; men det er jo slet ikke sagt, at den vil være det om nogle Aar. Jeg vil lægge langt større Vægt paa, at der fastsættes et vist Forhold mellem Indlaans- og Udlaansrenten, hvilket der da maatte gives den Form, at der ved Ublaen ikke maatte betinges en ringere Rente, end at den oversteg den almindelige Indlaansrente med saa og saa stort et Beløb i Procent. Jeg tror, at denne Bestemmelse i Virkeligheden vilde vise sig mere betryggende end en Fastslaen af en absolut givne Rentefod, med Hensyn til hvilken man dog neppe har nogen fuld